

184_2020.09.09_opname_10043468_t6_ps	
Aantal minuten	46 Letterlijk -/- uh
Aantal sprekers	2 Anoniem
Taal	Nederlands

- SP1: Oké, het is vandaag, wat is het, 10 september 2020, en jij hebt respondentnummer 10043468. En je vindt het goed dat ik ons gesprek opneem, klopt dat?
- SP2: Yes.
- SP1: Mooi, dan kunnen we beginnen. Mijn openingsvraag is, hoe gaat het met je?
- SP2: Ja, wel prima. En, een klein beetje verkouden, maar ik heb vorige week een coronatest gedaan [lacht], en ik heb geen corona [lacht]. Dus dat is fijn.
- SP1: Ja.
- SP2: En ik heb nu een kat [lacht]. Dus, dat is heel erg leuk.
- SP1: Een kleintje, of een?
- SP2: Ja, ze is een jaar, we hebben d'r geadopteerd.
- SP1: Oh.
- SP2: Dus, dat is heel erg leuk. We hebben d'r nu een maandje of zo.
- SP1: Ja.
- SP2: En ja, met veel thuis zitten, is dat extra leuk nu [lacht].
- SP1: Ja, snap ik.
- SP2: Dat is dan wel weer leuk.
- SP1: Meer gezelligheid in huis.
- SP2: Ja. En verder ben ik nu dus aan mijn master begonnen. Maar het is wel bijna allemaal online, dus dat is wel, wel balen. En verder is er niet zo heel veel aan de hand [lacht].
- SP1: Oké. En als je zegt van, ik vind het wel balen dat al dat onderwijs online is, wat heeft dat voor effect of je, dat je onlineonderwijs volgt?
- SP2: Nou ik vind het wel lastiger om me thuis te concentreren. Maar ja, het gaat iets minder makkelijk, zeg maar, met, met opletten, de stof opnemen, thuis achter mijn laptop, dan wanneer ik in zo'n collegezaal zit.
- SP1: M-hm.
- SP2: En, ja, ik heb eigenlijk geen idee met wie ik nu die master doe, zeg maar, wie mijn medestudenten zijn. Terwijl het eigenlijk best een kleine master is, we zijn met 50 mensen.

- SP1: O ja.
- SP2: Dus dat, dat vind ik wel jammer. En dus ook het contact met de docenten, want dat is bij deze master juist ook iets waarmee ze promoten, van we zijn zo klein, en goed onderling contact.
- SP1: M-hm.
- SP2: En dat valt dan juist eigenlijk dit jaar weg. Dus dat is wel jammer.
- SP1: Ja. En heb je het idee dat het een effect heeft op hoe jij omgaat met de maatregelen, want als je thuisblijft is het natuurlijk simpeler om niet dichtbij mensen te komen bijvoorbeeld.
- SP2: Ja, dat sowieso [lacht], dat laatste.
- SP1: Maar merk je dat.
- SP2: Maar ja, ik denk niet dat dat echt effect heeft of zo, in ieder geval niet even iets wat ik kan bedenken.
- SP1: Nee. En in meer algemene zin, we hebben elkaar in juli voor het laatst gesproken.
- SP2: M-hm.
- SP1: Is er sinds die keer iets veranderd in hoe je je in algemene zin voelt?
- SP2: Nee, dat niet per se, denk ik.
- SP1: Nee, toen ging het eigenlijk ook best prima.
- SP2: Ja. En nu is het ook al zo lang gaande, zeg maar, dat het bijna een beetje het nieuwe normaal is, zeg maar. Dat het steeds minder gek begint te voelen, of zo. En dat, als er weer iets misgaat, of dingen die kunnen, dat je gewoon denkt o ja, standaard [lacht]
- SP1: [lacht]
- SP2: Wat wel een beetje triest is, maar ja.
- SP1: Ja. En is het, is de coronacrisis nog een onderwerp dat je dagelijks bezighoudt?
- SP2: Ja, wel bijna dagelijks, denk ik. En dan niet per se dat ik het altijd door heb, maar dat ik dan ook denk dat we bijvoorbeeld naar de bieb willen gaan om te studeren, zoals vandaag, en dan moet je zo'n tijdslot reserveren, en dat kan ook alleen de dag van tevoren, voor de volgende dag. En dan hebben ze ook nog maar 20% bezetting volgens mij. Je moet echt specifiek nu een tafeltje bijvoorbeeld reserveren, dat soort dingen. Ja, dat gebeurt wel meer. Of met mensen afspreken, dus dat je nu moest opletten eigenlijk, niet meer dan zes mensen uitnodigen, dat soort dingen.
- SP1: M-hm. Maar je zegt, het is niet altijd even bewust dat ik ermee bezig ben. Maar het komt toch wel dagelijks terug.

- SP2: Ja.
- SP1: Begrijp ik goed dat je zegt, dat dat heel erg is doordat bijvoorbeeld zo'n bibliotheek dan nu anders functioneert, en dat je er daardoor mee geconfronteerd wordt?
- SP2: Ja.
- SP1: En het is niet zo dat je al opstaat met het idee van o man, vandaag moet ik dingen weer allemaal anders gaan doen, want.
- SP2: Nee, precies.
- SP1: Ja. Oké, dus ja, dat is meer de veranderingen om je heen die dat dan steeds weer onder je aandacht brengen.
- SP2: Ja.
- SP1: En in hoeverre denk je dat het nodig is om de maatregelen nog langer vol te houden?
- SP2: Dit soort vragen stel je wel, dan denk ik, ik heb helemaal geen expertise om hier antwoord op te geven [lacht].
- SP1: Maar het is niet per se een kennisvraag, het is ook gevoelsmatig of je.
- SP2: Ja. Nou ja, ik heb daar zelf niet heel erg een mening over, denk ik. Het is meer dat ik denk, als, zolang dit vanuit de Overheid een soort van nog opgelegd wordt, ga ik ervanuit dat het nodig is.
- SP1: Ja.
- SP2: En volgens mij zijn er toch nog steeds ook best wel wat mensen in het ziekenhuis met corona. Dus dan denk ik, het lijkt me nog wel nodig.
- SP1: Ja. Maar daarin volg je wat de Overheid adviseert.
- SP2: Ja. Ja, en zeker, ik heb daar helemaal zelf niet kennis over, dus ik ga dan ook niet echt mijn conclusies trekken daarin. Er zijn mensen die ervoor bedacht worden om dit uit te zoeken. Dus dan ga ik ervanuit dat zij daar goed [lacht] over nadenken.
- SP1: Ja. Begrijp ik. Nou ja, je hebt vast wel ook meegekregen dat er ook mensen zijn die enerzijds vinden dat we strengere maatregelen nodig hebben, en anderzijds zijn er ook mensen die vinden dat we de maatregelen moeten versoepelen.
- SP2: Ja.
- SP1: Dus, er zit wel een soort continuüm in hoe mensen reageren op de maatregelen die we nu hebben. En de set die er nu is, is natuurlijk ook niet de set die we 3 maanden geleden hadden.
- SP2: Nee.

- SP1: En draagvlak voor maatregelen maakt wel of ze werken of niet.
- SP2: Ja, precies.
- SP1: Dus vandaar dat we daar steeds naar vragen van, ja, is dit iets waar mensen nog achterstaan, of zit er weerstand, of willen ze juist andere maatregelen? En natuurlijk wordt de afweging gemaakt weldegelijk op basis van ook inhoudelijke argumenten. Maar draagvlak is ook gebaseerd op emotie.
- SP2: Ja. Nou ja, het liefst zou ik natuurlijk ook willen dat de maatregelen versoepelen. En ik snap ook dat heel veel mensen dat willen. Maar dan denk ik, je moet ook een beetje naar het grote plaatje blijven kijken, en wat voor ons nu een beetje ongemak is, dat kan voor andere mensen hun gezondheid betekenen. Dus ja.
- SP1: Ja. Ja.
- SP2: Ik probeer daar in ieder geval zo, maar een beetje naar te kijken.
- SP1: Ja. Ja, duidelijk. Nee, en ik kan me herinneren dat je dit ook eerder hebt gezegd, dus daarin, ja, ben je stabiel, om het zomaar te zeggen.
- SP2: [lacht]
- SP1: [lacht]. Laten we doorgaan naar het onderwerp vakantie.
- SP2: Yes.
- SP1: En dan specifiek vakantie in het buitenland.
- SP2: Ja.
- SP1: Ben jij uiteindelijk op vakantie geweest?
- SP2: Ja, ik ben dat, ja, 1,5 week ben ik naar Frankrijk gegaan.
- SP1: Kijk, het is doorgedaan.
- SP2: Ja. Dus dat was heel fijn.
- SP1: Ja?
- SP2: Heel ontspannend [lacht].
- SP1: En je vertelde de vorige keer dat jullie van plan waren om met meerdere auto's daar naartoe te gaan. Is dat ook wat jullie uiteindelijk hebben gedaan?
- SP2: Ja, we zijn met drie auto's gegaan.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus uiteindelijk zaten mijn vriend en ik wel bij mijn ouders in de auto op de heenweg. En mijn nicht en mijn oma bij mijn ouders in de auto op de terugweg, want mijn vriend en ik waren eerder met een andere auto weer terug.
- SP1: Oké.

- SP2: Maar toen zaten zij inmiddels al, zeg maar, 2 weken samen in quarantaine. Dus was dat ook wel dan de reden dat zij, dat we dachten, dan kunnen zij ook samen in de auto terugrijden.
- SP1: Ja. En, mijn volgende vraag is, waarom heb je voor deze bestemming gekozen? Maar volgens mij heb je de vorige keer verteld dat dat was, omdat het een huis is dat in de familie zit, waar het heel rustig is.
- SP2: Ja.
- SP1: En waar jullie best veel controle hadden over hoeveel mensen je ziet, en waar je mensen ziet, enzovoort.
- SP2: Ja.
- SP1: Waren er nog andere redenen om voor deze bestemming te kiezen?
- SP2: Nee, niet echt.
- SP1: Oké.
- SP2: Nou ja, omdat het leuk is om daar op vakantie te gaan [lacht].
- SP1: [lacht]. En, weet je of...
- SP2: Ik weet het niet echt, ja.
- SP1: ...op het moment dat jullie vertrokken code oranje gold voor, voor de regio?
- SP2: Nee.
- SP1: Het was geen code oranje, bedoel je?
- SP2: Precies, ja. Sorry, er was geen code oranje.
- SP1: Nee. En weet je of die regio oranje is geworden tijdens je vakantie, of daarna?
- SP2: Sowieso tijdens de vakantie niet, volgens mij, en daarna ook niet.
- SP1: Oké.
- SP2: Tijdens de vakantie was alleen op een gegeven moment de provincie Antwerpen, was code oranje. Dus toen moesten wij effe nadenken met terugrijden, zeg maar. Maar dat kon uiteindelijk allemaal wel.
- SP1: Ja, precies, ja. Ja, Frankrijk wordt steeds meer oranje. Maar jullie zijn in juli geweest, geloof ik.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja, precies. Toen viel dat nog mee. Ja. En weet je of er bepaalde coronamaatregelen op dat moment in Frankrijk waren, die anders waren dan in Nederland?

- SP2: Ja, je moest daar in alle winkels bijvoorbeeld moest je een mondmasker op.
- SP1: Ja. En hebben jullie dat ook gedaan?
- SP2: Ja.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar dat, wij hadden, zeg maar, eigenlijk een iemand in de familie die steeds de boodschappen zou doen.
- SP1: O ja.
- SP2: En de rest is eigenlijk niet van de berg afgekomen.
- SP1: [lacht].
- SP2: Dus alleen op de terugweg, toen ik broodjes ging halen voor onderweg, toen moest ik een mondmasker op even in de LIDL. Maar verder, nou ja, hadden we dus bedacht dat het handig was als één iemand dat steeds deed.
- SP1: Ja. En je hebt dus ook niet veel kans gehad om te zien hoe andere mensen zich gedroegen.
- SP2: Nee.
- SP1: Nee.
- SP2: Nee, het was echt heel geïsoleerd, maar dat was juist ook wel handig.
- SP1: Ja. En dat je weet dat ze daar dus in winkels wel mondkapjes dragen. Heeft dat een effect op hoe je kijkt naar de regels in Nederland?
- SP2: Niet per se eigenlijk.
- SP1: Oké. Want als je dan je realiseert dat dus een land dat best wel dicht bij ons is, anders omgaat met het virus, hoe kijk je daar dan naar?
- SP2: Ja, dat is een goeie vraag [lacht].
- SP1: [lacht].
- SP2: Ja met mondkapjes sowieso, denk ik nog steeds dat ik me afvraag, zeg maar, hoeveel effect dat nou heeft.
- SP1: M-hm.
- SP2: Dus in dat opzicht met betrekking tot die regel, dat ik daar in een winkel even een mondkapje op moest, dat vond ik geen probleem. Maar het was niet per se dat ik daardoor dacht, o waarom hebben ze dit in Nederland echt niet, zou Nederland dat ook moeten doen. Dat. Nou ja, op zich geloof ik niet heel erg in de effectiviteit van die maatregel, zeg maar.
- SP1: Nee. En dan neem je als een gegeven dat ze 'm hebben, en daar hou je je dan aan.

SP2: Ja.

SP1: Ja, zonder dat je misschien overtuigd bent van de functie.

SP2: Ja.

SP1: Ja, oké. Heb jij je voorafgaand of bij terugkomst laten testen op het coronavirus? Dus rondom je vakantie.

SP2: Nee.

SP1: Oké.

SP2: Want ik had geen klachten.

SP1: Nee. Dus er was geen aanleiding.

SP2: Nee. En mijn moeder had zich wel van tevoren laten testen, want die had wel klachten, maar die had geen corona.

SP1: Kijk aan. Ja. En ze had wel corona gerelateerde klachten echt?

SP2: Ja, ze was verkouden.

SP1: Ja.

SP2: Dus dan, maar dat heeft ze altijd als de school klaar is, zeg maar, want ze is juf. En altijd als de zomervakantie begint, is ze een week [lacht] verkouden.

SP1: Oh.

SP2: Dus ze dacht nu met corona, toch maar effe een test.

SP1: Ja. En ben je na je vakantie thuis in quarantaine gegaan?

SP2: Volgens mij ook niet echt, nee.

SP1: Dat was ook niet het advies hoor, als je uit een geel land komt, dan hoeft dat niet. Maar ik stel de vraag als check.

SP2: Ja. Nee, we hadden ook allemaal dus geen klachten, of wat dan ook. En we zaten samen in quarantaine.

SP1: Ja.

SP2: En niet echt overgedacht dat dan.

SP1: Want je zegt, we zaten samen in quarantaine, dan bedoel je periode in Frankrijk.

SP2: Ja.

SP1: Ja.

- SP2: Ja, ik zeg dit, het was niet officieel een quarantaine, maar we zaten gewoon met z'n allen geïsoleerd boven op een berg...
- SP1: Ja.
- SP2: ...zonder andere mensen, dus.
- SP1: Ja.
- SP2: Het was voor ons alsof we in quarantaine, zeg maar, met elkaar zaten. En dan, nou ja.
- SP1: Ja. En, ja, precies. En naast je moeder, hebben anderen zich nog laten testen voorafgaand of na de reis?
- SP2: Nee.
- SP1: En weet je hoe je moeder het testproces heeft ervaren?
- SP2: Ja, volgens mij niet megafijn, maar ook wel te doen.
- SP1: Ja. Oké. Want nu rollen we automatisch van vakantie over in het volgende onderwerp testen.
- SP2: [lacht].
- SP1: Sinds 1 juni is het mogelijk om iedereen in Nederland met klachten die wijzen op het virus, te testen. En je gaf al aan helemaal op het begin dat je recent klachten hebt gehad, en je ook hebt laten testen.
- SP2: Ja.
- SP1: En de klachten die je had, zou je die omschrijven als mild, of als zwaar?
- SP2: Mild.
- SP1: Ja. En weet je nog welke afwegingen je hebt gemaakt bij het besluit om je te laten testen?
- SP2: Ja, ik was al iets van een week of zo af en aan een beetje verkouden. Ik kreeg op een gegeven moment ook wat keelpijn. En het bleek steeds weer minder te worden, en dan de dag daarna toch weer iets meer. En op een gegeven moment dat ik ja, nu is het voor de zekerheid toch ook maar fijn als ik weet of ik kan uitsluiten dat het corona is. Ik dacht niet dat het corona zou zijn, maar ik dacht ja, ik wil ook niet het risico lopen dat ik het dan wel heb.
- SP1: Ja. En hoe heb je zelf het testproces ervaren?
- SP2: Best prima op zich. Ik keek daar een beetje tegenop. Maar de twee meiden die bij mij de test afnamen, die waren echt heel vriendelijk, en die hadden heel rustig uitgelegd wat ze allemaal gingen doen, en wat voor reactie ik daarop kon hebben. En dat het allemaal oké was, en dat was best wel prettig.
- SP1: Ja.

- SP2: En het viel uiteindelijk wel mee. Alleen dan het, het vervelend als, als dan vragen over het hele proces gaat. Er zijn nu, nu lange wachttijden bij, bij die testlocaties. Want ik had toen een dinsdagochtend, echt om 9 uur gebeld. Ik wilde het eerst online doen, want ik hoorde dat je dan ook online je uitslag kreeg, en dat dat wat sneller ging.
- SP1: M-hm.
- SP2: Maar online zei ie bij mij, er zijn helemaal geen testlocaties bij jou beschikbaar. Toen dacht ik hu, dus toen moest ik bellen. En toen kon ik ook pas donderdagochtend getest worden. En dan moet je ook natuurlijk weer wachten op die uitslag. Dus dan zit je toch wel 4 dagen eigenlijk thuis, zonder dat je naar buiten mag.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus dat is wel lang, en een beetje vervelend. Ik heb veel dingen moeten afzeggen, dus dat was wel balen.
- SP1: Ja, want je bent dus tussen het moment dat je bent gaan bellen, en dat je de uitslag kreeg, thuisgebleven.
- SP2: Ja. Want ze zeiden dat dat moest [lacht].
- SP1: Ja, ja, precies, ja.
- SP2: Maar daarvoor had ik ook al dingen moeten afzeggen omdat ik dus een beetje verkouden was, dus dat was ook al balen.
- SP1: Ja. Ja, en toen kreeg je uiteindelijk die negatieve uitslag. Kreeg je die wel online, of moest je daarvoor ook weer?
- SP2: Nou ik, volgens mij zou ik daarover gebeld moeten worden, omdat ik dus ook telefonisch een afspraak had gemaakt. Maar ik had ook gehoord dat je het zelf online kon checken, dus dat heb ik tussendoor heel veel gedaan. En uiteindelijk, vrijdagavond om 10 uur of zo, zag ik het online staan. Maar ik ben nooit gebeld of wat dan ook. Ik weet niet of zij dan kunnen zien dat ik online mijn test al heb ingezien, de uitslag. Maar ik heb echt vanuit de GGD daar nooit meer iets over gehoord, dus dat vond ik wel gek.
- SP1: Ja. Ja, want ergens had je dus wel een telefoontje nog verwacht.
- SP2: Ja, eigenlijk wel.
- SP1: Ja. En nou las je dus online dat je een negatieve testuitslag had.
- SP2: Ja.
- SP1: Weet je nog wat je reactie was, toen je die uitslag zag?
- SP2: Ja, ik was daar wel blij mee, vooral omdat ik weer dan het huis uit mocht [lacht].
- SP1: Ja [lacht].
- SP2: En om te weten dat ik geen corona heb, maar, ja nou ja, dat was wel gewoon fijn.

- SP1: Ja. Want je had op dat moment wel nog steeds dezelfde klachten?
- SP2: Ja, ik was nog, ja, ik ben nou ook steeds af en toe een klein beetje verkouden. Maar.
- SP1: Ja, ja, het is echt weer september.
- SP2: Ja. En ik ben heel vatbaar voor griep, dus dat wordt leuk [lacht].
- SP1: [lacht]. Hoe bedoel je, het wordt leuk?
- SP2: Nou ja, ik, ik krijg gewoon echt minstens drie keer per jaar of zo de griep.
- SP1: O.
- SP2: En ik weet niet wat dat is met mijn lijf, maar dat al helemaal, nu zeg maar, in deze tijd als je met verkoudheidsklachten eigenlijk thuis moet blijven, wordt dat voor mij wel heel naar eigenlijk, omdat ik, nou ja, dat ga ik gewoon veel krijgen, zeg maar.
- SP1: Ja.
- SP2: Dat weet ik nu al.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus, ja.
- SP1: Nou is het wel zo dat een aantal van de maatregelen die nu van kracht zijn, ook helpen tegen de verspreiding van andere virussen. Dus het zou zomaar kunnen dat je die ook iets minder oppikt.
- SP2: Nou dat zou dus fijn zijn [lacht].
- SP1: Ja. Ja, dat bedoelt, dan gaan we natuurlijk de komende maanden vanzelf achter komen, maar...
- SP2: Ja.
- SP1: ...dat hebben we afgelopen voorjaar wel gezien, dat, dat de andere virussen, die dus sowieso al in Nederland rouleren, dat die minder vergaand verspreid zijn dan in andere jaren. En we denken dat dat toch komt doordat mensen afstand hebben gehouden, vaker hun handen hebben gewassen, dat soort dingen.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja, dus als, als mensen dat soort maatregelen blijven volhouden, en dat mensen die klachten hebben, zich laten testen, en thuisblijven enzovoort, dan zou het best weleens kunnen dat je ook die andere virussen minder oppikt.
- SP2: Ja, elk nadeel heeft zijn voordeel [lacht].
- SP1: [lacht] Ja, ik kan het je niet beloven helaas, maar.
- SP2: [lacht] Ja, als ik straks de griep krijg, dan weet ik je te vinden.

- SP1: [lacht] Nog een vraag over het testen. Jij hebt je dus laten testen toen je wel klachten had.
- SP2: Ja.
- SP1: En even om te checken, je hebt je nooit laten testen, toen je geen klachten had, toch?
- SP2: Nee.
- SP1: Oké.
- SP2: Ja, ik hoorde, ik hoorde laatst dat mensen dat deden, bijvoorbeeld als ze een weekendje weggingen of zo met een groep, dat dan iedereen had afgesproken of zo van, we laten ons van tevoren testen, want dan kunnen we op dat weekendje lekker alles doen wat we normaal ook doen.
- SP1: Ja.
- SP2: Nou dat is wel een beetje egoïstisch.
- SP1: [lacht] Ja. Ja, er zijn uiteenlopende redenen. Mensen doen het ook omdat sommige reisorganisaties het vragen.
- SP2: O ja.
- SP1: Dat je een negatieve testuitslag nodig hebt om bijvoorbeeld op een vliegtuig te mogen stappen. Mensen doen het ook soms als ze zeker weten dat ze in contact zijn geweest met iemand die een positieve uitslag heeft.
- SP2: O ja. Maar dat vind ik wel een goeie reden.
- SP1: Ja. Dus, dus er kunnen allerlei redenen zijn, zoals zo'n weekend had ik nog niet eerder gehoord. Maar ja, ik geloof het meteen, als je dat zegt.
- SP2: Ja, ik hoorde dat laatst van iemand, die kende weer iemand...
- SP1: Ja.
- SP2: ... die dat had gedaan, volgens mij.
- SP1: Ja. Ja, en dat was dan eigenlijk om dus, terwijl ze samenkwamen, de maatregelen niet te hoeven na te leven, zo.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja. Ja, oké. Nou, dan gaan we naar een van onze basisregels. Namelijk afstand houden.
- SP2: M-hm.
- SP1: We hebben het hier al een aantal keren over gehad, want die regel die is er al lang.

- SP2: Yes.
- SP1: En omdat wij denken, omdat we nu een halfjaar onderweg zijn, en deze maatregel weliswaar stabiel is, maar de rest natuurlijk minder, zijn we benieuwd van, hoe kijk je nu op dit moment in de tijd aan tegen die maatregel? Dus mijn eerste vraag is, wat vind je ervan dat je nog steeds geacht wordt om 1,5 meter afstand te houden?
- SP2: Ja, wel vervelend, en lastig.
- SP1: M-hm.
- SP2: O, sorry, ik zit tegen mijn kat aan. Ik merk gewoon, bijvoorbeeld gisteren waren hier vier mensen op bezoek. En dan heb je het ergens over, of wij, wij waren toevallig plantjes aan het ruilen, zeg maar [lacht], het was zo'n stekjesruil. En dan ja, als je daar allemaal naar aan het kijken bent, of iemand vertelt iets, dan merk je toch al dat het, nou ja, lastiger is om die 1,5 meter te bewaren, omdat je dan heel makkelijk toch dichterbij elkaar komt, zeg maar.
- SP1: M-hm.
- SP2: Ik denk dat het steeds minder iets is waar ik me dan in ieder geval echt bewust van ben.
- SP1: Ja.
- SP2: Ik denk dat vooral in het begin van, van de uitbraak, zeg maar, en de maatregelen, dat iedereen echt dacht, wow, dit is allemaal superheftig, en dit is allemaal nieuw, en afstand, afstand, en omdat het nu al zo lang gaande is, en nou ja, steeds meer mogelijk is, dat mensen zich er minder bewust van zijn.
- SP1: Ja.
- SP2: Of dat, als iemand iets dichterbij komt, dat je denkt, ah nou ja, het is wel oké, of zo.
- SP1: Ja. Dus als je kijkt naar de ruimte waar je jullie in waren, voor die stekjesruil, dan had je in theorie wel afstand kunnen houden, maar het gebeurt dan niet.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja. En als.
- SP2: Want we zoeken echt wel altijd naar locaties waar het wel mogelijk is.
- SP1: Ja.
- SP2: Want eerst was 't, ging het over bij iemand in een studio, en toen waren wij uiteindelijk toch met te veel mensen, en bij mij is er gewoon meer ruimte. Maar dan toch is het lastig om, om die afstand te bewaren.
- SP1: Ja. En als we nou op dit specifieke voorbeeld doorgaan, kun je aangeven wat er nodig was geweest om wel afstand te kunnen houden?

- SP2: Ja, misschien van tevoren daar het duidelijk over hebben, of dat een iemand daar extra oplet of zo, die dan mensen erop wijst. Maar ja, binnen zo'n studentenvriendengroep of zo, gebeurt dat niet zo veel, denk ik.
- SP1: Nee.
- SP2: In ieder geval, we hebben het weleens over de maatregelen, en als wij bijvoorbeeld 't binnen organiseren, dan gaat het heel erg over dat dat mogelijk moet kunnen zijn, en waar je dat dan doet, en niet te veel mensen. In dat opzicht zijn we er wel veel mee bezig. Maar als je dan daadwerkelijk bij elkaar bent, is het toch wel lastiger.
- SP1: Ja.
- SP2: Denk ik. Ik ben weer een beetje hardop aan het denken hoor [lacht].
- SP1: Ja, dat is precies het idee, ja, dat is precies idee, heel goed.
- SP2: [lacht]
- SP1: Nou ja, want ik kan mij herinneren dat jij eerder ook aangaf van, ik spreek gewoon met heel weinig mensen af, want dan is het makkelijker.
- SP2: Ja.
- SP1: Maar nu spreek je dus ook weer met meer mensen af, en is dat dan ook een belangrijke reden, denk je, dat waarom, ja, die afstand niet meer in acht wordt genomen?
- SP2: Nou ik denk dat het wel, zeg maar, met meer mensen is het moeilijker om allemaal ten opzichte van elkaar 1,5 meter afstand te houden.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar ik denk juist ook, als er maar een iemand op bezoek is, dat het dan, nou ja, dan is het ook nog steeds moeilijk zelfs om afstand te bewaren, of merk je dus dat het in bepaalde dingen die je doet, of samen koken, of aan tafel zitten, dat dat echt toch allemaal net niet 1,5 meter is.
- SP1: Nee.
- SP2: Dus in dat opzicht maakt meer mensen niet per se veel uit, denk ik.
- SP1: Nee. En dan heb ik als vraag, of je een voorbeeld kunt noemen van een situatie waarin je eerst geen 1,5 meter afstand hield, en nu wel.
- SP2: Nee, ik denk eigenlijk niet ...? [27:57], dat ik er eentje kan bedenken. Ik denk dat het in de, nu andersom steeds gaat.
- SP1: Ja. Ik zoek een beetje naar, er zijn natuurlijk met name in de openbare ruimte, dus in winkels, in openbaar vervoer, in de horeca, zijn natuurlijk allerlei aanpassingen gedaan.
- SP2: Ja.

- SP1: Die, die moeten faciliteren dat je afstand kan houden, waar dat voorheen niet zo was.
- SP2: Ja.
- SP1: Dus daar komt de vraag een beetje vandaan.
- SP2: Nou ik was wel laatst uit eten in een restaurant, en daar staan die tafels en zo wel allemaal heel ver uit elkaar.
- SP1: Ja.
- SP2: Dat was vroeger natuurlijk niet.
- SP1: Nee.
- SP2: En nu, tussen een paar zag ik ook van die spatschermen staan.
- SP1: Ja. Maar als, als zo'n restaurant dat dan organiseert, dan lukt het je ook om je eigenlijk in zo'n ruimte te bewegen en afstand te houden.
- SP2: Ja, ik heb me verder niet zo bewogen daar, behalve als mijn vork naar mijn mond [lacht].
- SP1: [lacht]. Ja.
- SP2: En, en naar binnen, en naar buitengaan. Maar tussendoor ben ik niet opgestaan.
- SP1: Nee, precies. Ja. Maar ja, maar dan is het dus gelukt toch, dat kunnen we dan concluderen.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja. En kun je andere situaties bedenken waar afstand houden goed lukt?
- SP2: Nou ja, buiten is het soms wel makkelijker, zeg maar, als je met een paar mensen in een parkje gaat zitten op een kleedje. Vaak ben je denk je bij het neerleggen van je kleedje, zeg maar, er wel bewust van o ja, dit moet een beetje uit elkaar. Maar bij mensen binnen bijvoorbeeld op een bank of zo, ja, dan heb ik een, een 2,5-zitsbank, en dan gaat de een wel in de ene hoek, en ik in de andere hoek. Maar ja, dat is gewoon niet, niet 1,5 meter.
- SP1: Nee.
- SP2: Maar je gaat ook niet echt dan allebei op een andere zitplek, zeg maar, en helemaal aan de andere kant van de kamer zitten, als je gewoon even gaat kletsen.
- SP1: Nee, dus eigenlijk.
- SP2: Ik vind dat het buiten in dat op zich wel makkelijker is.
- SP1: Ja. Ja, dus als je dan een goed voorbeeld zou kunnen noemen, wat je bijvoorbeeld met anderen kan delen, om te zeggen van nou je kan prima met elkaar samenkomen, maar wel afstand houden, dan zeg je van, zoek dan een

plek waar je zelf kan bepalen hoe groot de afstand is tussen verschillende mensen.

SP2: Ja. Voor gisteren was het eigenlijk ook de bedoeling dat we buiten zouden zitten, maar het regende, vandaar dat we dan maar binnen zijn gaan zitten.

SP1: Ja.

SP2: Maar we hadden eigenlijk bedacht om het buiten te doen, omdat dat, nou ja, een soort van ook veiliger is.

SP1: Ja. En nou zei je net al van, er is het advies om maximaal zes personen uit te nodigen. En dat dat voor de stekjesruil niet is opgevolgd dat advies.

SP2: O jawel.

SP1: O jawel. O, dan heb ik het verkeerd gevolgd.

SP2: Ja, er waren vier mensen op bezoek.

SP1: O oké, dan heb ik het verkeerd gehoord, sorry.

SP2: Oké.

SP1: En als je nou nadenkt over dat advies, volg je dat dan meestal wel op, of?

SP2: Ja.

SP1: Ja. En kun je uitleggen, is dat dan omdat het een advies is?

SP2: Ja, best wel.

SP1: Ja. Oké. En als je nou naar de toekomst kijkt wat betreft het afstand houden? Dit heb je eigenlijk al een beetje gezegd van, veel van de maatregelen worden, ja, steeds normaler.

SP2: Ja.

SP1: Even specifiek bij dat afstand houden, denk je dat dat de nieuwe norm wordt, of een nieuwe gewoonte?

SP2: Ik denk dat zelf eigenlijk niet.

SP1: Nee.

SP2: Omdat ik nu dus zelf ook al merk, zeg maar, met vrienden, dat dat eigenlijk, nou ja, heel lastig is, en dat ik dat ook niet zo leuk vind, want ik vind het gewoon leuk om, zeg maar, met mijn vrienden te knuffelen en zo.

SP1: M-hm.

SP2: Maar ik merk het eigenlijk ook al heel lang bijvoorbeeld in de supermarkt, dat mensen daar echt ook d'r niet meer opletten.

SP1: Nee.

- SP2: Dus in dat opzicht denk ik niet dat dit echt een nieuwe normaal gaat worden.
- SP1: Nee. Oké. En nou weten we dat 1,5 meter afstand houden lastig is op drukke plekken.
- SP2: Ja.
- SP1: Zoals, nou ja, in supermarkten is het soms natuurlijk erg druk, maar er zijn een stuk meer plekken waar het druk kan worden. En daarom wordt er opgeroepen om drukte te vermijden. Hoe ga je op dit moment om met de maatregel om drukte te vermijden?
- SP2: Ja, dat doe ik [lacht]. Maar sowieso kom ik niet per se heel veel mijn huis uit. Of in ieder geval ik onderneem inmiddels wel wat dingen af en toe. Maar als ik het vergelijk met voor corona, is dat misschien de helft of zo van wat ik eerst deed.
- SP1: M-hm.
- SP2: Het voelt sowieso nog een beetje onwennig soms om buiten de deur dingen af te spreken, of. Laatst stelde iemand voor om naar de bioscoop te gaan, en toen dacht ik, o kan dat? O ja dat zou eigenlijk best wel kunnen. Maar ik ben daar zelf niet zo heel erg mee bezig.
- SP1: Nee. Maar begrijp ik dan goed dat je dus een situatie waarin het potentieel druk is, echt vermijdt. Dus je gaat gewoon naar heel veel dingen niet toe.
- SP2: Ja, ongeveer, maar ook omdat ik me dus niet heel erg bewust ben van dat dat weer zou kunnen. Of, ik weet eigenlijk niet waar, waar het nu allemaal druk is.
- SP1: Nee.
- SP2: [lacht].
- SP1: Maar je zegt, ik blijf heel veel thuis. Is dat ook een situatie die goed voelt voor jou, of zou je eigenlijk het anders willen?
- SP2: Ja, ik zou eigenlijk wel meer het huis uit willen kunnen, bijvoorbeeld naar colleges.
- SP1: Ja.
- SP2: Ik spreek inmiddels wel wat meer met vrienden af en toe af. Dus dat, dat is leuk. En het is fijn af en toe om het huis even uit te komen.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar het voelt ook wel, nou ja, normaler of zo, om zoveel thuis te zijn.
- SP1: Ja. Oké. En als je anderen zou adviseren over hoe je drukte kunt vermijden, wat zou je dan adviseren?
- SP2: Niet naar het strand als het heel lekker weer is.
- SP1: M-hm.

- SP2: Volgens mij wordt het volgende week heel lekker weer.
- SP1: Ja.
- SP2: Ja, verder heb ik ook het idee dat er niet per se heel veel dingen worden georganiseerd qua drukte, zeg maar, zoals een festival, of zo, is dat allemaal niet meer echt een ding.
- SP1: M-hm.
- SP2: Dus ik zou 't niet echt weten eigenlijk waar het druk is.
- SP1: Nee. Oké, duidelijk.
- SP2: Behalve het strand [lacht].
- SP1: Ja, met lekker weer vooral, ja.
- SP2: Ja.
- SP1: Maar als het dan volgende week lekker weer is, dan ga je dus niet naar het strand.
- SP2: Dan ga ik niet naar het strand. Maar dat zou ik normaal ook al niet echt doen.
- SP1: Ah oké. Ja. Dus dat is misschien geen verandering door corona.
- SP2: Nee.
- SP1: Nee. Oké. Het laatste onderwerp voor vandaag is thuiswerken.
- SP2: Yes.
- SP1: Jouw stage is natuurlijk afgelopen.
- SP2: Ja.
- SP1: Maar ik denk dat we deze even kunnen bespreken als onderdeel van je studie die je nu dan thuis en online doet, in plaats van op de universiteit.
- SP2: Ja.
- SP1: Want op die manier is, is het thuisblijven, thuiswerken, wel onderdeel echt van je dagelijks leven.
- SP2: Ja.
- SP1: Wat voelt je daarbij?
- SP2: Ja nou, niet veel leuks [lacht]. Ik, ja, ik vind het vervelend. Niet prettig. Ik weet niet wat ik hierover nog moet zeggen. Ja, ik vind het gewoon veel minder fijn om vanuit huis een college te moeten volgen, of. We hebben nu ook een werkgroep waarbij d'r elke week presentaties zijn, en dan moet je nu dus online voor je

scherm een presentatie geven, wat, nou ja, medium werkt, maar toch heel anders is.

SP1: M-hm.

SP2: Het loopt vaak ook allemaal een beetje wat uit vanwege technische dingen, of docenten die het niet snappen [lacht]. Dus, ja, het is allemaal een beetje but-je.

SP1: Ja.

SP2: Ja, ik mis ook wel wat meer structuur daardoor. Dat zal met thuiswerken misschien anders zijn, maar normaal had ik gewoon op vaste dagen, op vaste uren een college, en dan ga je daar naartoe. En, maar ja, nu heb ik bijvoorbeeld voor een vak dat gewoon op een bepaalde dag een college online wordt gezet, en dan moet je zelf maar kijken wanneer je dat terugkijkt, zeg maar.

SP1: Ah, dat is helemaal niet live.

SP2: Nee, die is helemaal niet live.

SP1: Ah.

SP2: En een ander is wel live, maar van dit vak niet. Dus ik heb deze week, vandaag komt er toevallig een college online, dus. Maar ja, dat kijk ik dan ergens vanmiddag, denk ik. Maar dat, ja dat vind ik wel wat vervelender ook.

SP1: Ja. Want hoe is die interactie dan geregeld, als je een vraag hebt over het college?

SP2: Dat kan dan in de werkgroep, of je kan het mailen.

SP1: O ja. Ja, maar je kan dus niet, zeg maar, digitaal je handopsteken, en.

SP2: Nee. Nee bij deze niet.

SP1: O, dat is wel echt anders, ja.

SP2: Ja. En sowieso in de werkgroep is het anders. En überhaupt, nu een beetje gekkig omdat, nou ja, ik ken eigenlijk, ik ken drie mensen geloof ik, die ook deze master doen. En verder ken ik al die mensen niet. Maar soms word je dan in een college, in een brake-out room jezelf gezet, met drie anderen. Kom je in een aparte digitale ruimte. En dan moet je ergens over discussiëren, of overleggen. Maar dan denk je echt, wie zijn deze mensen [lacht]. Dus dat is ook wel gekker dan wanneer je gewoon naast elkaar in een zaal zit en dan zegt, hé ik ben [persoon], en dan zegt die hé ik ben die. En dan. Nou ja, het is gewoon anders.

SP1: Want is er vanuit de master wel ook een, ja hoe zeg je dat, een sociaal programma?

SP2: Niet echt, er is wel een studievereniging van de master. Dus ik ben wel van plan om daar actief dan te worden. Maar vanuit de opleiding niet echt. We hadden een introductiecollege fysiek, de eerste dag. Helemaal de dinsdag, een masteropening fysiek voor een beperkt aantal mensen. Maar dat was echt meer lezingen, en heb ik alsnog nauwelijks de studenten echt kunnen spreken.

- SP1: Nee.
- SP2: Dus dat is wel gek, en jammer.
- SP1: En heb je het met andere studenten weleens over wat je dan graag anders zou willen?
- SP2: Niet heel erg. Maar, ja, als de werkgroepen bijvoorbeeld fysiek zouden zijn, dat zou wel echt veel fijner zijn.
- SP1: Ja.
- SP2: Nu weet ik dat ze dat, in ieder geval ik had eerder vanuit de universiteit dus gehoord dat ze dat zoveel mogelijk wilden doen, hoorcolleges online, omdat dat een te grote groep mensen is, en dan werkgroepen zoveel mogelijk fysiek.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar bij ons is dat net nog een te grote groep mensen, denk ik. En ze doen dat volgens mij vooral bij eerstejaars, omdat die helemaal nog geen idee hebben hoe alles werkt en...
- SP1: Ja, hoe studeren moet.
- SP2: ...wie d'r verder zijn.
- SP1: Dat is natuurlijk ook wat je een beetje moet leren.
- SP2: Ja, precies.
- SP1: Ja. En nou geef je eigenlijk aan van, ik, ik vind dat op afstand studeren helemaal niet fijn. Heeft het ook invloed op hoe je maatregelen naleeft?
- SP2: Dat denk ik niet, omdat er hier ook niet echt een optie is om het anders te doen, zeg maar.
- SP1: Nee. Nou ja, ik kan me voorstellen dat, als je bij andere studenten weerklank vindt, dat je op een gegeven moment afspreekt om toch samen te komen voor, zeg, studiemiddagen, of. Dat is dan niet wat de universiteit faciliteert, maar dat je toch op zoek gaat naar verbinding.
- SP2: O zo. Ja. Nee, zoiets is nog niet echt van de grond gekomen.
- SP1: Maar het is natuurlijk pas 10 september.
- SP2: We hebben wel maandag weer een fysiek college, dus wij hadden, er werd afgesproken om met een groep daarna gewoon effe in het park te gaan zitten om elkaar zo van te leren kennen.
- SP1: Ja, precies.
- SP2: Maar, maar wel op afstand, is de bedoeling dan.

- SP1: Ja. Ja, maar dan heb je natuurlijk het beste van twee werelden, dat je wel in die behoefte tegemoet komt om elkaar te zien, en met elkaar live te praten. Maar je hoeft natuurlijk niet meteen met elkaar te knuffelen, en.
- SP2: Ja.
- SP1: Oké. Nou klinkt wel als een goed plan om dat meteen inderdaad dan aan elkaar te koppelen.
- SP2: Ja. Ja, ik vond het ook een goed voorstel [lacht].
- SP1: [lacht]. Ja. Dat was mijn laatste vraag over het thuiswerken, zoals het officieel heet. En de laatste vraag voor vandaag is, of er nog iets is waarover je graag iets wil zeggen.
- SP2: Ik weet het eigenlijk niet zo goed. Ik denk dan meteen aan dingen die misgaan, als met Grapperhaus en zo, zeg maar. Zijn bruiloft, en dat het dan zo helemaal in het nieuws, en een drama. En wat ik er verder van vind, ja. Ik snap ook wel, zeg maar, op zijn bruiloft dat je dan wat dichterbij mensen komt, net als dat ik hier bij mensen thuis heb, zeg maar, dat de bedoeling is.
- SP1: M-hm.
- SP2: Ik vind het een beetje sneu dat hij daar zo over wordt aangevallen. Maar ik snap ook wel dat het ook met de koning was, zeg maar, dat mensen ook wel denken, ja, dit komt vanuit jullie, en jullie hebben een voorbeeldfunctie/positie. Dus als dit jullie regels zijn, en je houdt je er zelf niet al niet aan, waarom moeten wij dat dan doen.
- SP1: Ja.
- SP2: Die gedachte snap ik wel van mensen. Maar dan denk ik ook, ja, alsof die mensen die dat zeggen allemaal zo netjes zich aan de regels houden.
- SP1: [lacht] Ja. Nee, dus je begrijpt dit wel.
- SP2: Dit is gewoon voor iedereen moeilijk. Ja.
- SP1: Ja. Ja, dat daar, dat blijkt er duidelijk uit.
- SP2: Ja.
- SP1: Dat, ja. Maar.
- SP2: Ik hoop dat de vaccins snel [lacht] komen.
- SP1: Ja. Want je noemt nu twee dingen die dan in het nieuws zijn geweest, van de koning op vakantie, en Grapperhaus zijn bruiloft.
- SP2: Ja.
- SP1: En, maar dat zijn dus berichten die je wel echt opvallen?
- SP2: Ja. Ja, het komt ook gewoon in mijn NOS-app.

- SP1: Ja.
- SP2: Vandaar, en dan, maar ja, kijk ik daar wel een beetje naar. Maar, ja, dat valt inderdaad wel op, vooral volgens mij over Grapperhaus, waren echt drie of vier losse artikelen, zeg maar, over meerdere dagen verspreid. Volgens mij waren het er zelfs meer. Ik zag ook dat er een of ander filmpje was over dat hij emotioneel in de Kamer of zo erover sprak. En toen dacht ik ook, ja, ik vind het allemaal een beetje sensatie, ja.
- SP1: [lacht].
- SP2: ...? [44:58], ja, ik ga dan niet een filmpje kijken van hoe hij emotioneel wordt, want ja, wat, wat heb je daaraan?
- SP1: Ja. Ja maar hoor ik dan goed dat je de aandacht misschien een beetje overdreven veel vindt voor wat er dan is voorgevallen.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja.
- SP2: Ja, eigenlijk wel.
- SP1: Ja. Oké. Nog andere dingen, of misschien vragen.
- SP2: Ik denk het nu even niet.
- SP1: Oké, dan ga ik de band stoppen.
- [45:36]